

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΟΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Με πατριωτικό φρόνημα και εντυπωσιακή συμμετοχή πλήθους λαού γιορτάστηκε στη Ρόδο η 28η Οκτωβρίου

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασιλός

Αν κρίνω από το μέγα πλήθος που πλημμύρισε τα πεζοδρόμια της Ρόδου την περασμένη Παρασκευή, τότε όλοι οι Ρόδιοι πρέπει να βρέθηκαν στο κέντρο της πόλης τους για να γιορτάσουν την 28η Οκτωβρίου με μια μεγαλειώδη παρέλαση.

Από καλή τύχη βρέθηκα ανάμεσά τους και εγώ, αλλά να προσθέσω ότι με ενόχλησε το γεγονός πως ενώ αντιπροσωπεύτηκαν άλλοι Έλληνες της Διασποράς στην κατάθεση στεφάνων, εμείς απουσιάζαμε. Εγώ, ούτε εξουσιοδότηση είχα για τέτοια πρωτοβουλία, ούτε προετοιμασμένος ήμουν.

Ο εορτασμός άρχισε με τρισάγιο από τον Μητροπολίτη Ρόδου και πολλούς ιερείς με θυμίαμα από δύο κράνη (φωτογραφία). Ακολούθησε ο εθνικός ύμνος από τη στρατιωτική μπάντα και έγινε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων από τις στρατιωτικές και δημοτικές αρχές, βουλευτές και εκπροσώπους κοινωνικών φορέων. Η παρέλαση ξεκίνησε με στρατιωτικό άγημα που ακολουθούσε η φιλαρμονική του δήμου και θυμήθηκα τον φίλο συμπαρόικο μαέστρο, Θέμο Μέξη, που εργάστηκε πολλά χρόνια στη Ρόδο για να την οργανώσει.

Στην παρέλαση, που διήρκεσε πε-

ρισσότερο από μια ώρα, συμμετείχαν όλα τα σχολεία της Ρόδου, πολλοί κοινωνικοί φορείς, όπως ο Ερυθρός Σταυρός, πυροσβέστες, εθελοντές, άτομα με ειδικές ανάγκες, δωδεκανησιακοί, κρητικοί, πε-

λοποννησιακοί, ποντιακοί και άλλοι πολιτιστικοί σύλλογοι με τις τοπικές ενδυμασίες και τα λάβαρα τους.

Είδα και τρεις γενιές από μια οικογένεια να παρελαύνουν με τις διάφορες ομάδες, τη γιαγιά με την κόρη και την εγγονή της και θυμήθηκα την κα Σοφία Χάσκα και την κα Δήμητρα Μιχοπούλου, επειδή όπου βρεθώ στα... ξένα παίρνω μαζί μου και το Σίδνεϊ!

Να προσθέσω πως για τους Δωδεκανήσιους η 28η Οκτωβρίου και ο νικηφόρος πόλεμος εναντίον του φασισμού έχει ιδιαίτερη σημασία, επειδή πρώτοι αυτοί τον ένωσαν στο πετσί τους με την ιταλική κατο-

χή. Και είναι πολύ συμβολικό το μοιραίο γεγονός ότι ήταν ο Αλέξανδρος Διάκος, δωδεκανήσιος από την Χάλκη, ο πρώτος νεκρός αξιωματικός του '40, ο οποίος εγκατέλειψε το

νσί του όταν οι Ιταλοί δυνάστες τον απείλησαν με φυλάκιση και εξορία. Την ιστορία του δημοσιεύουμε σήμερα στη σελίδα 12.

Να προσθέσω ότι ο πανηγυρισμός δεν έληξε με την παρέλαση, γιατί το μέγα πλήθος γέμισε τις καφετερίες και τα εστιατόρια, ενώ χρυσές δουλειές έκαναν και οι περιπεριούχοι με τοπικά εδέσματα, όπως λουκουμάδες Κρεμαστής με θαυμάσιο ντόπιο μέλι...

Τέλος, η ενθουσιώδης συμμετοχή των Ροδίων νέων από παιδική ηλικία στον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου είναι εγγύηση πως και αυτή η εθνική ημέρα έχει ριζώσει στην καρδιά του Ελληνισμού, όπως η 25η Μαρτίου.

Μήνυμα Υφυπουργού Εξωτερικών, Γιάννη Αμανατίδη για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1940

Η 28^η Οκτωβρίου αποτελεί ημέρα μνήμης, υπερηφάνειας, απόφασης και ελπίδας.

Στο υπερήφανο και λακωνικό «ΟΧΙ» συνοψίζεται η αποφασιστικότητα σύσσωμου του Ελληνικού λαού να δώσει τον υπέρ πάντων αγώνα, υπερασπιζόμενος τις παναθρώπινες και διαχρονικές αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το αδούλωτο φρόνημα και η αντίσταση των προγόνων μας ενάντια στην υπεροπλία των δυνάμεων του φασισμού και του ναζισμού έδωσαν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα λαμπρό το παράδειγμα της άκαμπτης αγωνιστικότητας και έδειξαν ότι ο δρόμος προς την ελευθερία και την αξιοπρέπεια περνά μέσα από αυτήν.

Στη γεμάτη προκλήσεις εποχή μας, η σημερινή εθνική επέτειος μάς εμπνέει, θυμίζοντας ότι η ακατάβλητη δύναμη και το σθένος του ενωμένου Ελληνισμού μπορούν να υπερκεράσουν οποιαδήποτε εμπόδια, όσο ανυπέρβλητα και εάν φαντάζον.

Ζήτω η 28^η Οκτωβρίου 1940